

Csurka Eszter

Csurka Eszter

A tengerpartra

On the Shore

Budapest, 2013

A tengerpartra
Csurka Eszter kiállítása
Kurátor: GULYÁS GÁBOR
Ernst Múzeum, Budapest, 2013. május 25. – július 28.
Ez a kötet a kiállítás katalógusa.

Fotó: DARABOS GYÖRGY, KÓVÁGÓ NAGY IMRE,
CSURKA ESZTER, ANDORKA TÍMEA, MOLNÁR JÁNOS
Szövegek: GULYÁS GÁBOR, TÓTH KRISZTINA, VARGA MÁTYÁS
Szöveggondozás: KOROKNAI EDIT, WIRTH IMRE
Angol fordítás: KALMÁR GYÖRGY, SZÉKY JÁNOS

© Csurka Eszter
© Gulyás Gábor, Tóth Krisztina, Varga Mátyás
© Műcsarnok Nonprofit Kft., Budapest

Felelős kiadó: GULYÁS GÁBOR,
a Műcsarnok Nonprofit Kft. ügyvezetője
Sorozatszerkesztő: ROCKENBAUER ZOLTÁN
Könyvterv, műszaki szerkesztés:
CSURKA ESZTER, ANDORKA TÍMEA
Betűtípus: DIN
A könyvet az Alföldi Nyomda Zrt. készítette Debrecenben.
Felelős vezető: GYÖRGY GÉZA vezérigazgató
ISBN 978-963-9506-65-7

On the Shore
Eszter Csurka Exhibition
Curator: GÁBOR GULYÁS
Ernst Museum, Budapest, 25 May – 28 July, 2013
The present volume is the catalogue of the exhibition.

Photos: GYÖRGY DARABOS, IMRE NAGY KÓVÁGÓ,
ESZTER CSURKA, TÍMEA ANDORKA, JÁNOS MOLNÁR
Articles: GÁBOR GULYÁS, KRISZTINA TÓTH, MÁTYÁS VARGA
Editing: IMRE WIRTH, EDIT KOROKNAI
Englist translation: GYÖRGY KALMÁR, JÁNOS SZÉKY

© Eszter Csurka
© Gábor Gulyás, Krisztina Tóth, Mátyás Varga
© Műcsarnok Nonprofit Kft., Budapest

Publisher: GÁBOR GULYÁS,
managing director of Műcsarnok Nonprofit Kft.
Series Editor: ZOLTÁN ROCKENBAUER
Layout, technical editing:
ESZTER CSURKA, TÍMEA ANDORKA
Typeface: DIN
Printed by: Alföldi Nyomda Zrt., Debrecen
Manager: GÉZA GYÖRGY, executive director
ISBN 978-963-9506-65-7

Tartalom
Contents

Vörös, fekete, fehér
Red, Black, White
GULYÁS Gábor
11
15

Csurka Eszter: A tengerpartra
Eszter Csurka: On the Shore
VARGA Mátyás
20
24

Sötétben járó
Walker in the Dark
TÓTH Krisztina
45
67

Életrajz
Biography
108
110

A kiállításhoz kapcsolódó rendezvények
Accompanying Events
114
116

Köszönetnyilvánítás
Special Thanks To
120

Dr. 001

Vörös, fekete, fehér

Csurka Eszter kiállítása elé

Gulyás Gábor

„Az út, mely szóba-fogható,
nem az öröktől-való;
a szó, mely rája-mondható,
nem az örök szó.
Ha neve nincs: ég s föld alapja;
ha neve van: minden dolgok anyja.
Ezért:
aki vágytalan,
a nagy titkot megfejtethi;
de ha vágya van,
csak a dolgokat szemlélheti.
E kettő mögött közös a forrás,
csupán nevük más.
Közösségük: csoda,
s egyik csodától a másik felé tárul
a nagy titok kapuja.”
(Lao-Ce: Tao te King – Weöres Sándor fordításában)

Egy kiállításon végigmenni mindenekelőtt: mozgás. Séta a művek között, alkotástól alkotásig, hosszabb-rövidebb megállókkal. A tárlatok többsége a bolyongásnak, de legalábbis a rendezetlen bejárásnak kedvez – azt, hogy éppen merre halad tovább a látogató, egy-egy hívogató vagy éppen érdektelennek ható mű nagyban befolyásolhatja. Akadnak olyan kiállítások is, amelyek nem ilyenek, mert csakis egyetlen, előre kijelölt úton lehet bejárni. Csurka Eszter tárlatán nincs választása a látogatónak: aki itt belép, annak azon a körúton kell végigmennie, amelyet a kiállítás kijelöl számára. Nincsenek elágazások, csak újabb és újabb szakaszok: ösvények után szélesedő utak, vékony pallók, teresedő passzázatok. Átvitt értelemben persze, de a szimbolikus tér ez esetben összekapcsolódik egy valóságos, fizikai térrel: miközben hamar nyilvánvaló lesz, hogy Csurka Eszter művei a lélek útjaira invitálnak, ténylegesen is megyünk előre, mint a zárándokok, akiknél a kitartó gyaloglással együtt jár a spiritualitás – csakhogy a teljesítményt itt másképp mérjük. A kiállítóteremben megtett néhány méter roppant nagy távot jelenthet abban a virtuális világban, amely a tárlat révén megnyílik számunkra.

Az első teremben szinte elveszítjük a lábunk alól a talajt: a vakítóan fehér szobában rizs-tengeren kell járnunk, elbizonytalanodva a folyton mozgó, ropogó, elcsúszó rizsszemek miatt (talán lesznek majd, akik rosszul érzik magukat attól, hogy akarva-akaratlan *táplálékon* lépkednek – az ugyanis, hogy a teremben található közel egy tonnányi rizs emberi fogyasztásra alkalmatlan, elsőre nem nyilvánvaló). Hová kerültünk? Nem tudhatjuk biztosan, csak azt, hogy ez a szinte transzcendensnek ható tér radikálisan különbözik attól, ahonnet bejutunk a kiállításba. Szemmagasságban, a tulsó falon éteri hangokkal kísért, mozgó fényminta, két oldalon grafitrajzok és monotípiák, alul a zizegő rizs: minden valószínűtlen és fekete-fehér, akár egy álomarchívumban – de leginkább teljesen fehér. A ragyogó fehérség a tisztaság és a lelkeség jele – a falakra tűzött grafikai munkák is ezt az asszociációt erősítik. A rajzokon nők láthatók, néhol férfiakkal. Mit csinálnak ezek a nők? Ábrándoznak – nyíltan vagy burkoltan, magabiztosan vagy kétségbeesve, boldogan vagy boldogtalanul. A rajzok a lelki vágyódásról szólnak – ennél elhasználtabb téma aligha van a művészetben. Csurka Eszter ennek nyilvánvalóan tudatában van, de annak is, hogy hiába tudunk oly sokat a lélek vándorútjairól, még mindig nem tudunk semmi biztosat róla. A nyughatatlan lélek útjai még mindig fehér foltok az emberi szubjektum térképén is, feltáratlan, kalandot ígérő területek. Így teszi nyilvánvalóvá a kiállítás, ezzel a zavarba ejtő fehér folttal, hogy az út, amelyre invitál: a lélek útja. De a testről szól.

A mindent átható *fehér* után kisvártatva a mindent átható *fekete* jön. Víz alatt készült, organikus formájú fekete fémszobrok gránittalapzaton, a falakon körben ugyanaz a meggyűrdött fekete anyag, mint a szobroknál, a padló is fekete, a mennyezet is fekete. Mintha a mennyből a föld mélyébe csöppentünk volna, az egyik titkos helyről a másikba. A fekete az éjszaka színe, a bűnös testiségé, a sötét anyagé, amely még szabadon formálható. Ebben a teremben sötét van, nem látjuk tisztán a formákat, de érezzük, érezhetjük a rejtőzködő termékenységet. Az organikus szobrokban erős vitalitás rejlik: a természet őseréje. Az első terem feminin karakterével szemben itt hangsúlyosan jelenik meg a maszkulin jelleg: ez egy másfajta út. A két installációs terem után következnek az olajképek, jórészt sötétbe hajló tónusokkal. A vásznanakon csoportba verődött emberek, szüntelenül mozgásban lévő testek. Körülöttük minden változik, és folyton változnak ők is. Csurka Eszter képei erről a változásról szólnak: a hullámvásról, amely törvényt szab a természetnek. Egy régi görög bölcs azt mondta, hogy nem léphetünk kétszer ugyanabba a folyóba, mert az soha nem lehet ugyanaz. Az itt látható képeken nemcsak a folyó változik szüntelen: az emberek is minden pillanatban mások. Csurka Eszter művészi ambíciója nem kevesebb, mint tetten érni az emberi élet, a testi tapasztalatok minden egyes részét átható áramlás, az idő egzisztenciális adományát.

A statikusan megjelenített mozgás egy-egy képen olyan látszatot kelt, mintha az ábrázolt személy aurája is megjelenne explicit módon. De a művészt nyilvánvalóan nem az asztráltettek izgatják, hanem annak az útnak a hiteles megjelenítése, amelyet egy-egy testrészt megtesz. A képek egymás után következése: mozgása és mozgatása. A folyamat-lét. Ebből a szempontból Csurka Eszter vállaltan a Francis Bacon által kitaposott úton jár. A hústest nála is rejtélyes, sötét anyag, ahhoz hasonló, amiből a „fekete szoba” is felépül: magától értetődő módon tűnik át valami másba, mintha egy másik dimenzióban lennénk. Másfajta időben, másfajta térben. Mintha bekerülnénk a vérbe: az élet forrásába. Ez a különös, szent anyag felel a testért. De a vér felel a lélek vágyakozásáért is. A bíborba hajló, pirosuló nagy vásznak témája vérbő emberek árulkodó mozdulata: a legyűrhetetlen, bűnös vágy megjelenése. Rögzíthetetlen, mégis ott van mindegyik képen. Hiába a szigorú, sőt szabályos mozdulatok (a művek közül több a Frenák Pál Társulat táncelőadásának egy-egy jelenetét idézi meg), a mozdulatokban mindig van valami ellenőrizhetetlen, ősi és vad momentum. Mint a tenger hullámverése, amely szabályosan ismétlődik, mégis kiszámíthatatlan. De ez a kiállítás a lélekről és a testről szól, itt a tenger is megszemélyesül és testet ölt – mint Pilinszky híres, címadó négy-sorosságban –, hogy aztán paradox módon kifeküdjön önnön partjára...

A tárlat központi installációja a szív-terem: egy hófehér szoba, sarkaiban hidegen világító fénnel, szabálytalan, erős szívhanggal. A letisztult fehér formával felzaklató kontrasztot alkot a szívdobogás, a szívzöreje időnként ütemet váltó hangja. A szív Csurka Eszter művészi univerzumának a középpontja, amely ugyanúgy árnyékot vethet, mint a Nap. A test motorja, amely ugyanakkor a vágy, a szerelem szimbóluma. Ahogy a slágerben éneklük: a szív sohasem hazudik. Aki a szívére hallgat, boldog lesz. De lehet, hogy inkább boldogtalan – Csurka Esztertől távol áll a hamis eszményítés. E hatalmas vásznak emberalakjai ugyanis sokkal inkább szenvednek önnön vágyaiktól, legyűrhetetlen testi késztetéseiktől, mintsem feloldódnának bennük.

A kiállítás utolsó installációjában, egy vörösre festett szobában, ahol leheveredhet a megfáradt látogató, a falon lévő zöldes-sárgás kép vörösnek hat, onnan kijöve a rózsaszín fal fehérnek: így módon nemcsak a megmagyarázhatatlan és uralhatatlan érzelmeink, de az érzékeink is megtévesztenek bennünket. A test, a lélekhez hasonlóan, kifürkészhetetlen. Akár a tenger, amelynek hullámai megtisztítanak, életet adnak – de néha elpusztítanak.

A látogató ehhez hasonló belátásokkal érhet vissza a tárlat kiindulási pontjához, amely egyszersmind a kiállítás végpontja is. Egy tapodtat sem jut előre. Pedig idegeket, izmokat megfeszítő, érzékeket kicsavaró, szívet felemelő séta vezet ide.

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
145 x 145 cm
2006

Red, Black, White

Introduction to Eszter Csurka's Exhibition

Gábor Gulyás

"The tao that can be told
is not the eternal Tao
The name that can be named
is not the eternal Name.
The unnameable is the eternally real.
Naming is the origin
of all particular things.
Free from desire, you realize the mystery.
Caught in desire, you see only the manifestations.
Yet mystery and manifestations
arise from the same source.
This source is called darkness.
Darkness within darkness.
The gateway to all understanding."
Lao-Tzu: Tao te Ching (*Translated by S. Mitchell*)

Going through an exhibition is first and foremost: movement. It is a walk between the works, from one piece to another, with pauses of different length. Most shows are best to wander around, or at least, best to walk without any pre-determined plan or order – one's route may very well be diverted by a work of promising qualities, or sometimes by a radically unpromising one. There are different exhibitions as well, ones that can only be walked following one, single, pre-set way. Eszter Csurka's show belongs to this latter type: once having entered, the visitor has no other choice but to travel the way designed for one by the exhibition. There are no junctions, only new and new sections: paths turn into major roads, thin planks, widening passages. At least figuratively speaking, but in this case symbolic space is intimately intertwined with real, physical space: while it soon becomes obvious that Eszter Csurka's works invite one on a spiritual journey, one also moves forward simultaneously in space, like a pilgrim, for whom unwavering walking is accompanied by spiritual growth. However, performance is measured in a different ways. The few meters that one covers in the exhibition space may equal an immense

distance in that virtual world that opens up for the visitor. In the first hall one almost loses the ground from under one's feet: in this blindingly white room one must walk on a sea of rice, hesitant and uncertain due to the ever moving, crunchy, sliding rice-grains. (There may be visitors who feel bad because of walking willy-nilly on human food, as it is not clear at first that almost one ton of rice in the room is unfit for human consumption.) Where are we? One may not know for sure; the only thing one may know, however, is that this space that appears to be almost transcendental is radically different from the one we came from when we entered the exhibition. At eye-level, on the opposite wall there is a moving pattern of light, accompanied by ethereal sounds, on the two sides there are graphite drawings and monotypes, while below there is the rustling rice: everything is unreal and black-and-white, like in a dream-archive – but mostly it is completely white. This blazing whiteness is a sign of purity and spirituality – the drawings on the wall also confirm this association. In these pictures there are women, sometimes with men. What are these women doing? They are daydreaming: openly or secretly, confidently or desperately, happily or miserably. The pictures talk about spiritual longing, probably the most worn-out subject in the history of art. Apparently, Eszter Csurka knows this very well, but she is also aware of the fact that regardless of how much we know about the journey of the soul, we still know nothing certain about it. Moreover, the paths of the restless soul are always blank spots on the map of human subjectivity, unexplored terrains promising adventure. It is with this unexplored, white terrain that the exhibition makes the visitor understand that the journey it invites one to is that of the soul. Yet, it is about the body.

Shortly after this all-pervading *whiteness*, one encounters an all-pervading *blackness*. There are black metal sculptures made underwater, sculptures of organic forms on granite bases; on the walls all around one encounters the same wrinkled black material as in case of the sculptures, the floor is black too, the same as the ceiling. As if one had fallen from the sky, down into the depth of the Earth, from one secret place to another. Black is the colour of the night, of sinful corporeality, of the dark material that can still be formed freely. It is dark in this room, one cannot see the forms clearly, but one can still feel some kind of hidden fertility. These organic sculptures have a strong vitality to them: the ancient power of nature. As opposed to the feminine qualities of the first hall, masculine characteristics predominate here: this is another kind of path.

The two installation halls are followed by oil paintings with mostly dark tones. The canvases show people in groups, bodies in constant motion. Everything seems to be continuously changing around them, and they are ceaselessly changing as well. Eszter Csurka's pictures are about this change: about the undulation guiding nature. Once an ancient Greek wise man said that one cannot step into the same river twice because the river will never be the same twice. It is not only the river that changes constantly in the pictures presented here: the people are also different in every single moment. Eszter Csurka's artistic ambition is no less than catching sight of the existential gift of time pervading human life and all aspects of human experience. In some photos static

movements create the impression that one can explicitly see the aura of the person represented. The artist, however, is clearly interested in something else than astral bodies: she focuses on the authentic representation of the journeys that these body parts travel; the sequence of the pictures, their movement and manipulation. Flow-existence. In this respect, Eszter Csurka admittedly follows the path set by Francis Bacon. The flesh-body is a mysterious dark matter for both of them, similar to what the "black room" is made of: it turns into something different in a self-evident way, as if we were in another dimension. In another time, another space. As if we entered blood, the source of life. This peculiar, sacred material is responsible for the body. But it is also responsible for the cravings of the soul. The subject matter of these red, large-scale canvases on the verge of purple is the telling gesture of full-blooded people: the appearance of insurmountable, sinful craving. It cannot be pinpointed, yet it is clearly there in each and every picture. Despite the strict, almost standardized movements (several of these works evoke scenes from performances of the Pál Frenák Company), the bodily gestures always have something uncontrollable, ancient and wild. Like the waves of the sea, repeated regularly, yet ultimately unpredictable. However, this exhibition is about the soul and the body, here even the sea is personified and embodied – as in Pilinszky's famous quatrain of the title – only to lay down on its own shore...

The central installation of the show is the heart hall: a room white as snow, with cold lights in the corners and the sound of an irregular, strong heartbeat. The clean, white form is in a disturbing contrast with the heartbeat, this sound of the heart changing rhythm from time to time. The heart is the centre of Eszter Csurka's artistic universe, something that may cast a shadow as well as the Sun. It is the engine of the body, which is the symbol of desire and love at the same time. As the popular song says, the heart never lies. If you listen to your heart, you will be happy. Or maybe rather unhappy: false idealization is far from Eszter Csurka. The human figures on these large canvases appear to be suffering from their own desires, their insurmountable physical inclinations, rather than bathing in them.

In the last installation of the exhibition, in a room painted red, a place where the weary visitor may lay down to rest a little, the greenish-yellowish picture on the wall appears to be red, and when we leave the pink wall seems white: thus, not only our unexplainable and uncontrollable emotions deceive us, but our senses as well. The body, similarly to the soul, is inscrutable. Like the sea, the waves of which can purify and give life – but may also destroy at times.

These are the kinds of insights that the visitor may get back to the show's starting point with, the point that is also its end. One has not moved forward an inch. Even if the path that led here strained one's nerves and muscles, twisted the senses, and lifted the heart.

akvarell, pasztell
water colour, pastel
30 x 30 cm
2012

akvarell, pasztell
water colour, pastel
30 x 30 cm
2012

akvarell, pasztell
water colour, pastel
30 x 30 cm
2012

Csurka Eszter: *A tengerpartra*

Varga Mátyás

Pilinszky János: *A tengerpartra*

A tengerpartra kifekszik a tenger,
a világ végén pihen a szerelmem,
mint távoli nap vakít a szívem,
árnyéka vagyunk valamennyien.

A tenger ellenáll a megörökítésnek. Néha úgy tűnik, *mintha* hagyná magát, aztán, amikor már megragadni vélénk, egyszer csak – szokatlan és idegen erővel – visszalök önmagunkhoz.

Sajátos pillanatokban (mondjuk így: élethelyzetekben) meghallgatok egy CD-t – különféle tengerek hangjaival: egy track 8-10 perc, minden track másik tenger. Figyelem ezeket a térben és időben távoli hangokat, és tudom, hogy *már rég nem olyan*, mint a felvételen; még akkor sem, ha a helyszínen szinte a felvétellel azonosnak hallanám. És a tenger *nem csak* hang. *Nem csak* kép. Leginkább valamiféle testtapasztalathoz hasonlít. – Hallgatom a CD-t, és megsüllyednek bennem az irányok. Tétováságom nem a dokumentálhatóságnak szól, hanem valamiféle igazságnak. Mert végső soron mit várunk a tengertől? A holland vagy brit kikötők nyüzsgését, vagy Caspar David Friedrich magányos szerzetesének titokzatos beszélgetőtársát?

Az elmesélt tengertől nemegyszer – ösztönösen? – valami „mást” várunk, valami „csodálatos metafizikát”. De nem azért, mert átkeltünk a fizikán, hanem mert *éppen* ezt *nem* szeretnénk (vagyis *éppen* ezt szeretnénk megúszni, a fizikát)... Ez a kiállítás pedig – mint egyetlen nagyszabású installáció – a fizikai tapasztalat erejére irányítja a figyelmünket. Bevonja a testünket: már a nyitó térben sem tehetünk mást, végig kell mennünk a földre leterített közel egy tonnányi rizsen: *ott* vezet az út. Az érkezés rítusa mindjárt az elején elvesz tőlünk valami bizonyosságot, hogy aztán szinte azonnal meglepjen őszinteségével és intimitásával.

Mert hát nem kétséges, hogy a művészi tapasztalat forrásává itt a saját test válik. A művész nem egyszer önnön modelljévé lesz, hogy aztán így építse le mindazt, amit önmagával kapcsolatban látni vágya. Hogy aztán fölismerje magában az idegent és magát az idegenben.

Minél tovább nézed – figyeled –, annál inkább kiderül, hogy az újra és újra leírt, elmesélt dolgok *között még annyi minden van*. Valami folyton történik. Érzékeink gyakran becsapnak, mert a világot szüntelenül a *jól ismertre* egészítik ki: kipótolják, és ha kell,

olyannak mutatják, amilyennek látni szoktuk (látni szeretnénk). De ha tét-len megfigyelő leszel, észreveheted, hogy pl. az *affectusok* réseiben nagy a nyüzsgés. Az áttűnések és elmozdulások, a vibrálások és kimerevedések. A határok elvesztése. Vagyis a tánc. Minden *ugyanarról* szól, de azonnal már *egészen másról* is.

Csurka Eszter szívesen mutatja az ezerszer megfestettet – az aktot, a csendéletet, a portrét – de a katalogizált *affectusok* réseiben lel rájuk, ott, ahol nem keresnénk. Meredten nézi, szinte zavarba ejtően, közben vigyázatlanul önmagát sebzi meg. Gyorsan dolgozik, már-már sietve, váratlanul lép ki a tétlenségből, hogy megakadályozza az érzékek tisztogatását.

A tenger ellenáll a megörökítésnek. Néha úgy tűnik, mintha hagyná magát, aztán, amikor már megragadni vélénk, egyszer csak – szokatlan és idegen erővel – visszalök önmagunkhoz. – **Itt vagyunk**. Nem kétséges, hogy a művészi tapasztalat forrásává a saját test válik. A művész nemegyszer önnön modelljévé lesz, hogy aztán így építse le mindazt, amit saját magával kapcsolatban látni vágya. Hogy aztán fölismerje magában az idegent és magát az idegenben.

Így lesz (lehet) kiállított „tárggyá” a művész szívhangja. Beléphetünk a szűk kamrába, a vibráló fehérségbe: ezzel a csenddel születünk, ez tartozik hozzánk; **de** pihenést csak a vörös tér kínál: egyetlen kép önmagát szétfeszítő pulzálása. A szerelem megáll, összegez, megmutat, lüktet; *működik* szinte magától, de nem tudni, hogy mennyit bíz az érzékekre (hogy nem *túl* sokat-e?). Egyébként nincs nyugalom: szüntelenül nézni kell, hallani, tapintani; a rések között elakad a kezünk: szálka megy bele. Fonák helyzet. Ezt kapjuk: a fonákját. Behelyettesíthetjük-e a színes negatívok valós (pozitív) színeit? Nem negatívból van-e minden ismerősünk? Árnyékunk a fényérzékeny felületen. Különböző színekből kikevert szürkék... ahogy az uszoda feszített víztükrébe csorog a viasz. A formát tartod, vigyázol, hogy ne rontsd el. A kezeden van, de soha nem lesz a tiéd. Ahogy a tenger sem. Nem lesz a tiéd, de ülhetsz a partján.

megnyitó | opening speech
Ernst Múzeum, 2013. május 25.

VARGA Mátyás
GULYÁS Gábor
CSURKA Eszter

Eszter Csurka: On the Shore

Mátyás Varga

The sea resists representation. Sometimes it *seems* to yield to depiction, but then, when we are just about to grasp it, suddenly – with unusual and strange strength – it pushes us back to ourselves. There are some special moments in my life (let’s call them unique life situations) when I would listen to a CD of various sounds of the sea: a track is about 8-10 minutes, each track is a different sea. I listen to these sounds, distant in time and space, and I know that *this is not any more* what was recorded; even if on the location I would consider the two sounds almost identical. Besides, the sea is *not just* the sound. *Nor is it just* an image. It comes closest to a sort of bodily experience. I am listening to the CD and the different directions sink away in me. My hesitation is not about documentation, but about some kind of truth. Because, after all, what do we expect from the sea? The bustle of a British or Dutch port? Or the mysterious companion of Caspar David Friedrich’s monk?

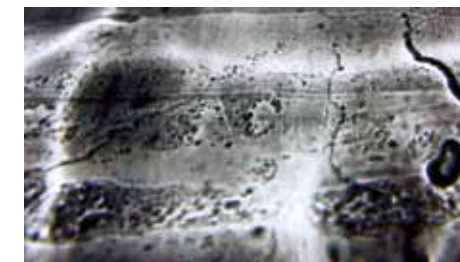
About this sea that I told you about we often – instinctively? – expect **something “else”**, some “wonderful metaphysics”. Not because we have crossed the physical, but rather because that is *exactly what* we would like to **avoid** (that is, avoid diving deep into physics)... And this exhibition – like one single, large-scale installation – calls attention to the power of physical experience. It involves our body, one simply cannot avoid it: upon entering the exhibition space one must walk through almost one ton of rice spread on the floor. That’s where the road leads. The ritual of arrival takes away some of our certainty at the very beginning, only to surprise us almost instantly with its sincerity and intimacy. For there is no doubt that here one’s own body becomes the source of artistic experience. The artist often becomes her own model so as to demolish everything that she would like to see about herself. So as to recognize the other in herself and to recognize herself in the other.

The more you look, the more attention you pay, the clearer it becomes that there is **so much more** to the things written down and recounted time after time. There is always something happening. Our senses may deceive us, as they complement the world in order to turn it into something *familiar and well-known*: they supplement it and, if necessary, show it the way we are used to it (or the way we would like to see it). Yet, if you become an inert observer, you may notice that in the interstices of the so-called *affects* there is a bustle: transitions, shifts, freezes and flickering. The loss of boundaries. In other words, dance. Everything is about the *same*, yet instantly about something *completely different*.

Eszter Csurka loves to depict that which has been depicted a thousand times before: nudes, still lives, portraits. However, she finds these in the interstices of the catalogued *affects*, where one would not even look. She watches them intently, almost embarrassingly, while she wounds herself inadvertently. She works fast, almost hastily, she breaks out of inertness suddenly so as to prevent sensuous cleansing.

The sea resists representation. Sometimes it seems to yield to depiction, but then, when we are just about to grasp it, suddenly – with unusual and strange strength – it pushes us back to ourselves. **We are here**. For there is no doubt that here one’s own body becomes the source of artistic experience. The artist often becomes her own model so as to demolish everything that she would like to see about herself. So as to recognize the other in herself and recognize herself in the other.

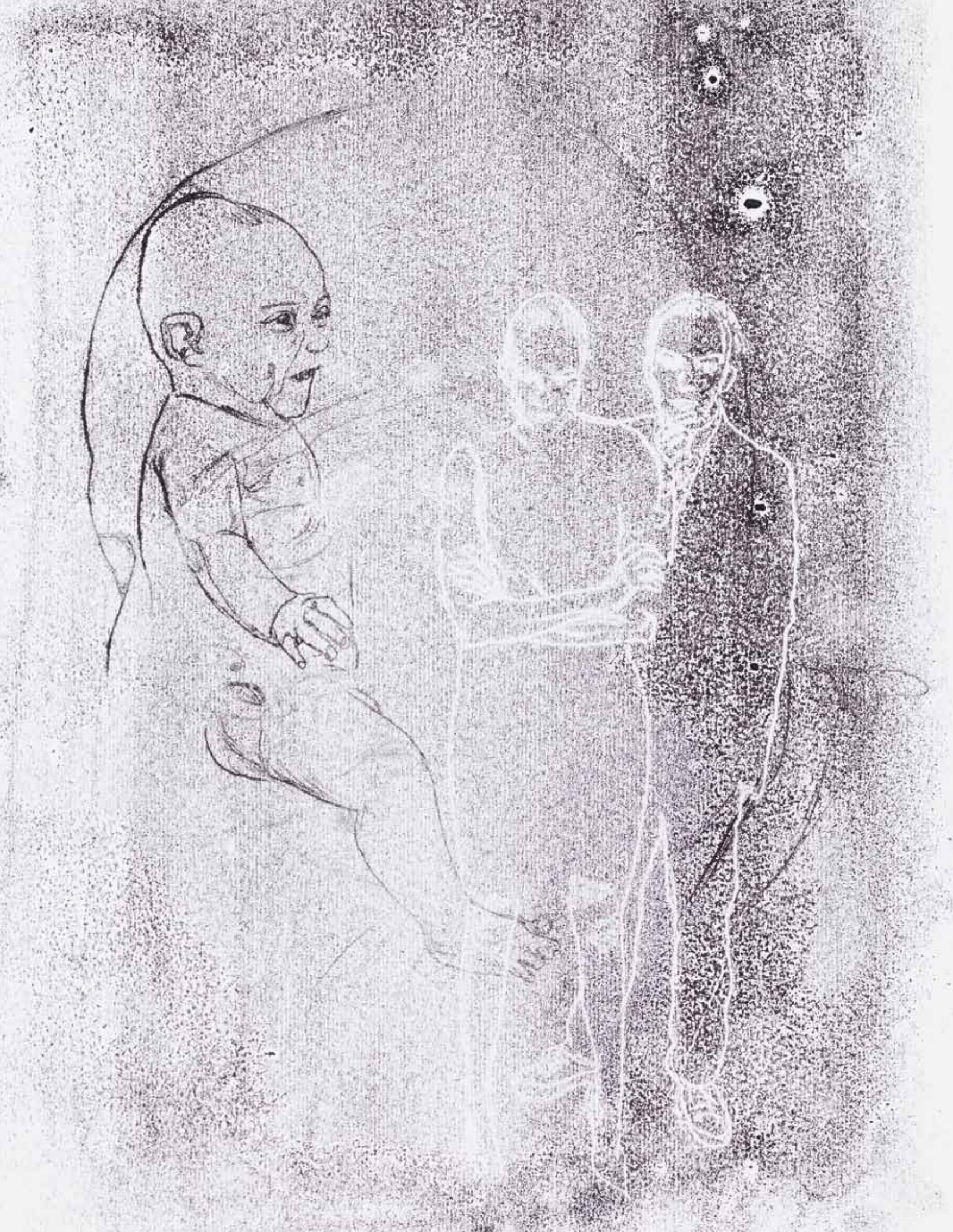
That is how the artist’s heartbeat will (may) become an exhibited “object”. We may step into the narrow chamber, into the vibrant whiteness: we were born with this silence, it belongs to us. **However**, the only rest offered is in the red space: it is the self-bursting pulse of one single picture. Love stops, summarizes, reveals, pulses; it *works* almost by itself, but it is hard to know how much is left to the senses (*too* much or not). There is no peace anyways: one must keep watching, listening, touching all the time; our hands get stuck in the gaps, splinters pierce through the skin. It is an odd situation. This is what we get: the odd side. Can we substitute the colour negatives with the (real) positive colours? Aren’t all our acquaintances made of negatives? Our shadow on the photo-sensitive surface. Greys mixed out of various colours... as the wax trickles into the straight water surface of the swimming pool. You are holding on to the form, careful not to ruin it. It is in your hands, yet it will never be yours. Nor will the sea. It won’t be yours, but you can still sit on the shore.

részlet az installációból
details from the installation
Ernst Múzeum
2013

interior, installáció
interior, installation
Ernst Múzeum
2013

Fényminta
Light Sample
állóképek a videóból | videostills
2013

monotípia (részlet)
monotype (detail)
29,7 x 21 cm
2012

monotípia
monotype
29,7 x 21 cm
2012

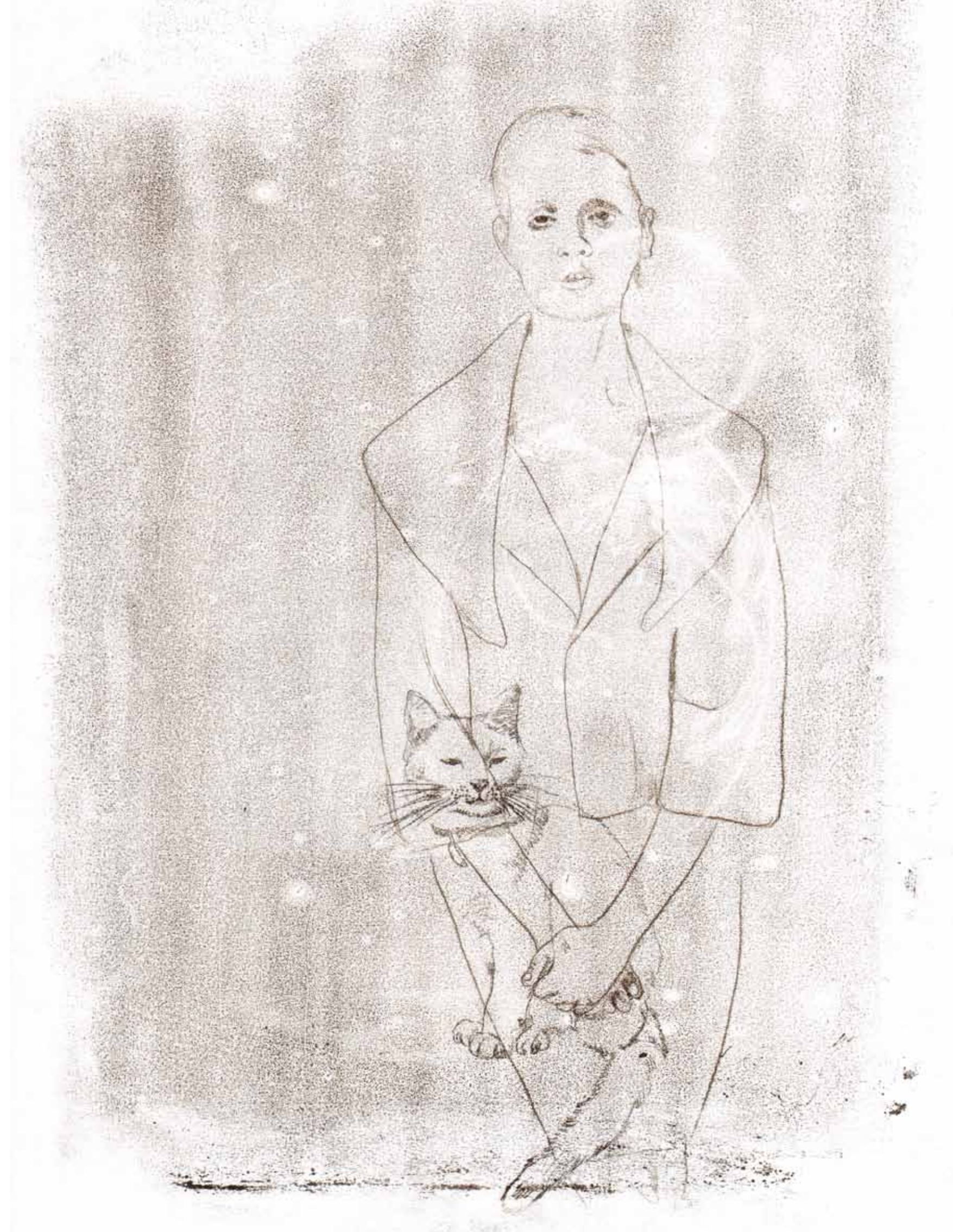

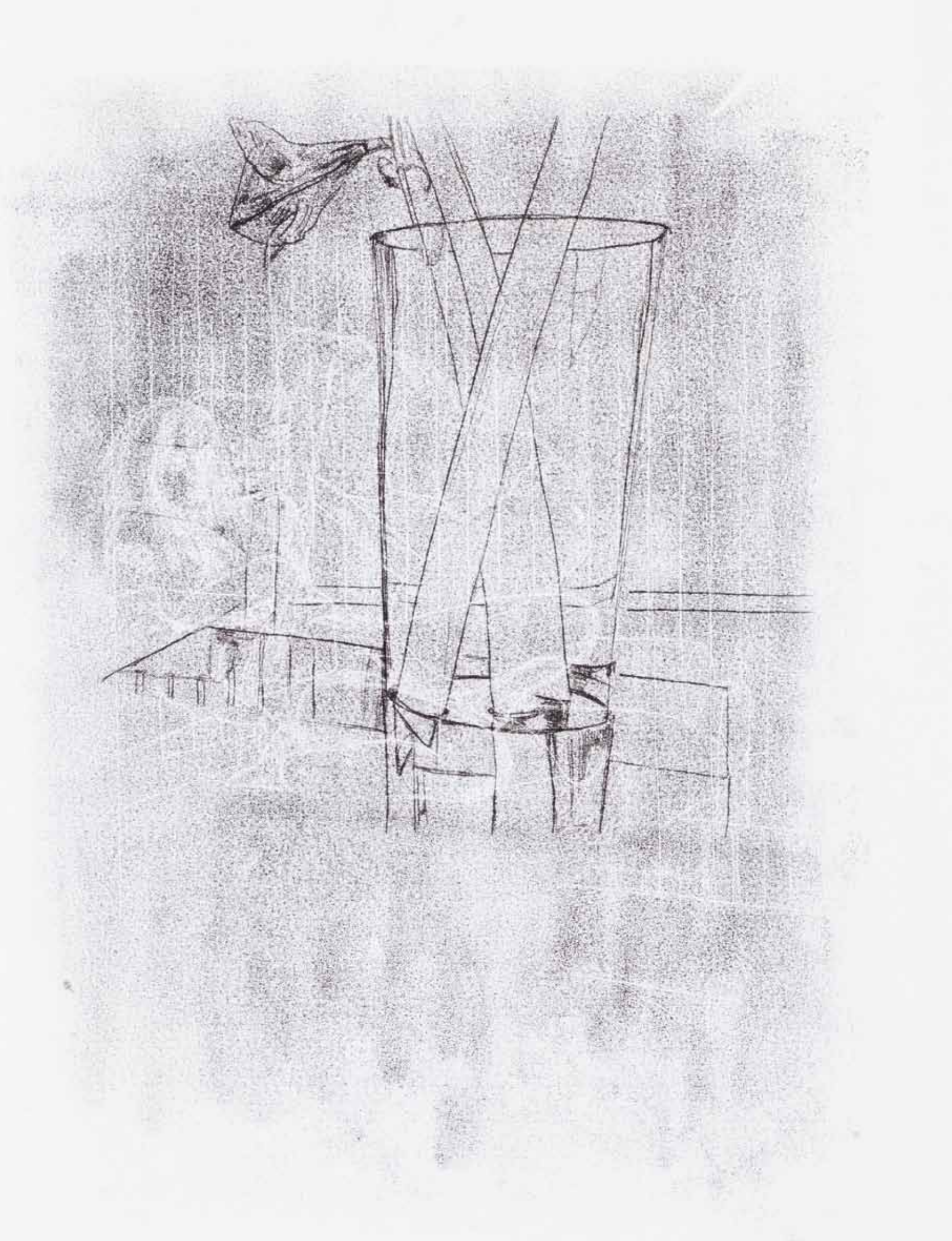
monotípiá
monotype
42 × 29,7 cm
2012

monotípiá
monotype
29,7 × 21 cm
2011

monotípiá (részlet)
monotype (detail)
42 × 29,7 cm
2012

monotipia
monotype
29,7 × 21 cm
2012

monotipia
monotype
29,7 × 21 cm
2012

monotipia
monotype
29,7 × 21 cm
2012

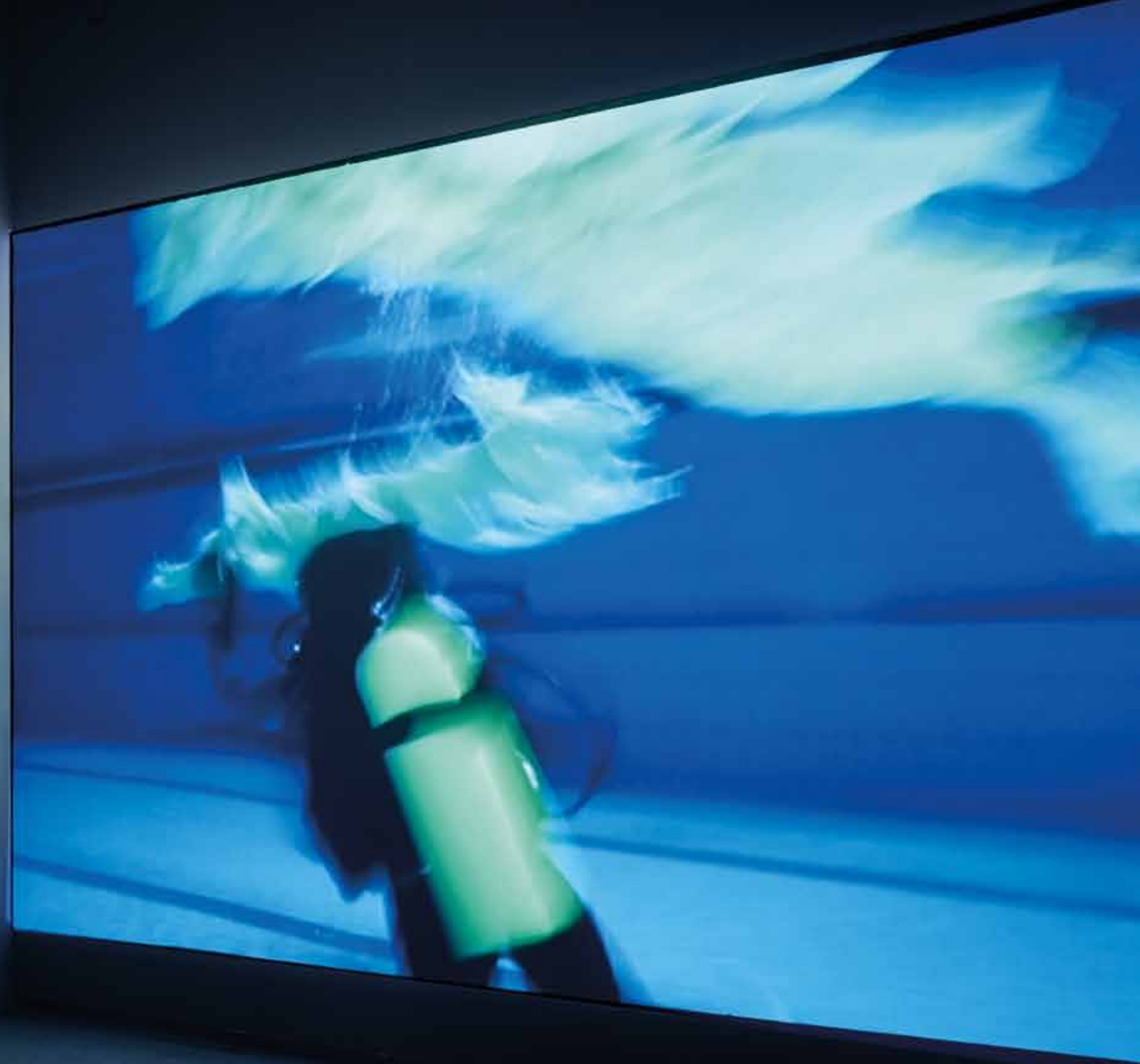

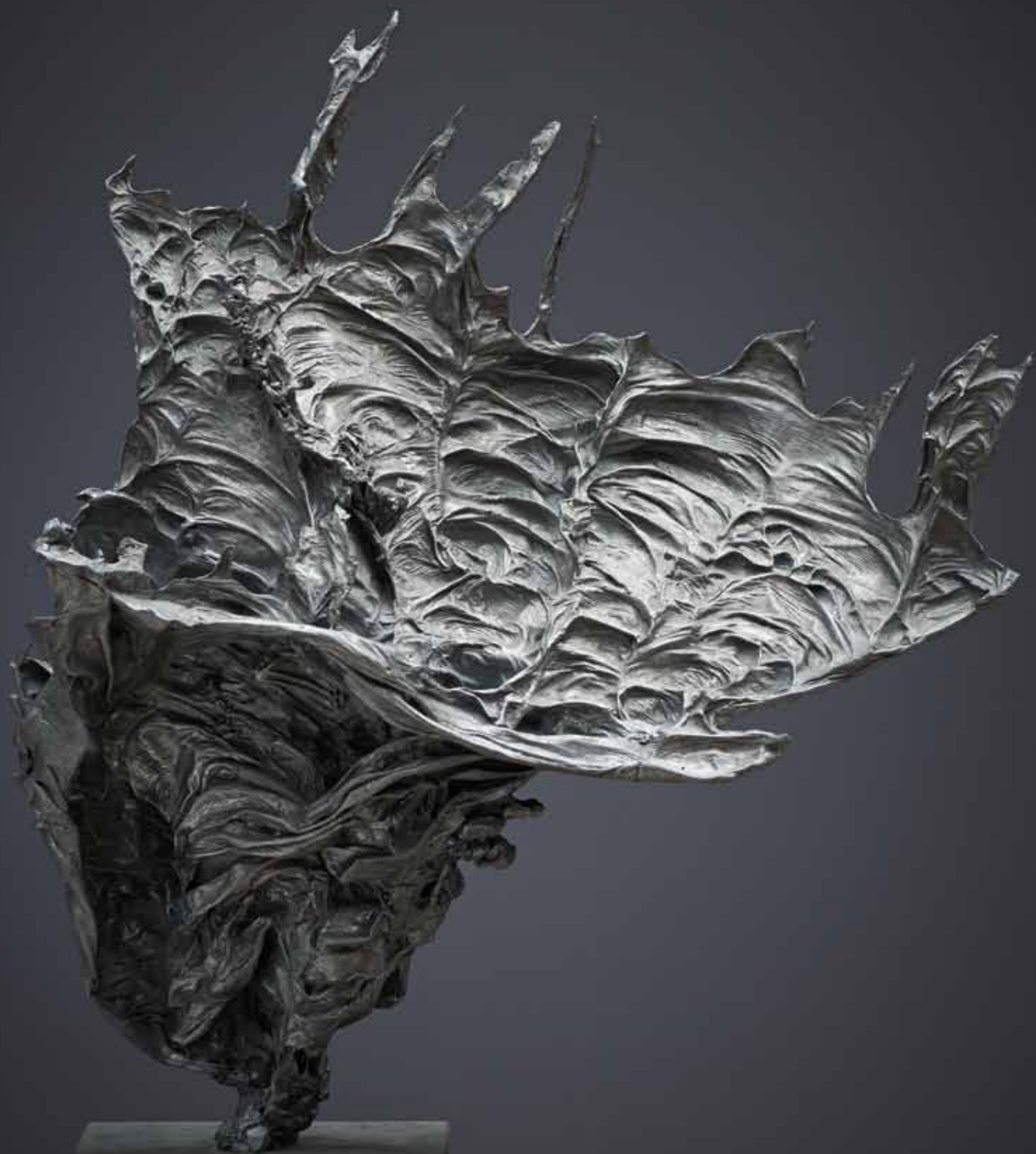
monotípia
monotype
29,7 × 21 cm
2012

monotípia
monotype
29,7 × 21 cm
2012

Víz alatt születő szobrok (video)
Statues Born under Water (video)
interiőr | interior
Ernst Múzeum
2013

gránit, zamak
granite, zamak
23 × 30 × 57 cm
2009

Víz alatt születő szobrok
Statues Born under Water
képek a videóból | videostills
2009

Az előző oldalon | On the previous page:

gránit, zamak
granite, zamak
20 × 64 × 56 cm
2009

gránit, zamak
granite, zamak
23 × 44 × 76 cm
2009

A következő oldalon | On the next page:

interiőr, installáció
interior, installation
Ernst Múzeum
2013

Sötétben járó

Tóth Krisztina

Ez itt a Véletlen Művek,
ahol a meglepetések érnek.
Van egy külön terem a fűnek.
Van egy külön terem a vérnek.

Ez itt a fű-terem,
zizegő, vértelen.
Hallani éjszaka:
melegsik hűlt helyem.

Ez itt a Véletlen Művek,
van egy belső terem a jajnak.
Esők és havak esnek,
sötétben járó hang vagy.

Tűzlépcső, vízlépcső,
hova is tévedünk.
Felhők közt neoncső,
hidegen ég velünk.

Ez itt a Véletlen Művek,
percenként kész egy emlék.
Emberárnyéka van a füstnek:
mi minden nem lehet még.

Jóslatok silógödre,
szemekben katakombá.
Testek álomba döntve,
átjárnak alakombá.

Ez itt a Véletlen Művek.
A márvány Szaturnusz ragyog,
fordulnak tárcsái az űrnek,
szállnak fentről az űrlapok.

Befut egy légvonat,
dobognak valahol.
A ködbe fény tolat,
jön a szavak alól.

Ez itt a Véletlen Művek,
üres udvaron teli árok.
Fütytyelre összegyűlnek,
dolgoznak a szívszakadárok.

Morajló kővidék
ahol a semmi kel.
Esős aszfalt az ég
elgurult felnivel.

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
85 x 85 cm
2006

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
85 x 85 cm
2008

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
85 x 85 cm
2006

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
85 x 85 cm
2006

olaj, vászon
oil on canvas
85 x 85 cm
2012

olaj, vászon
oil on canvas
85 x 85 cm
2012

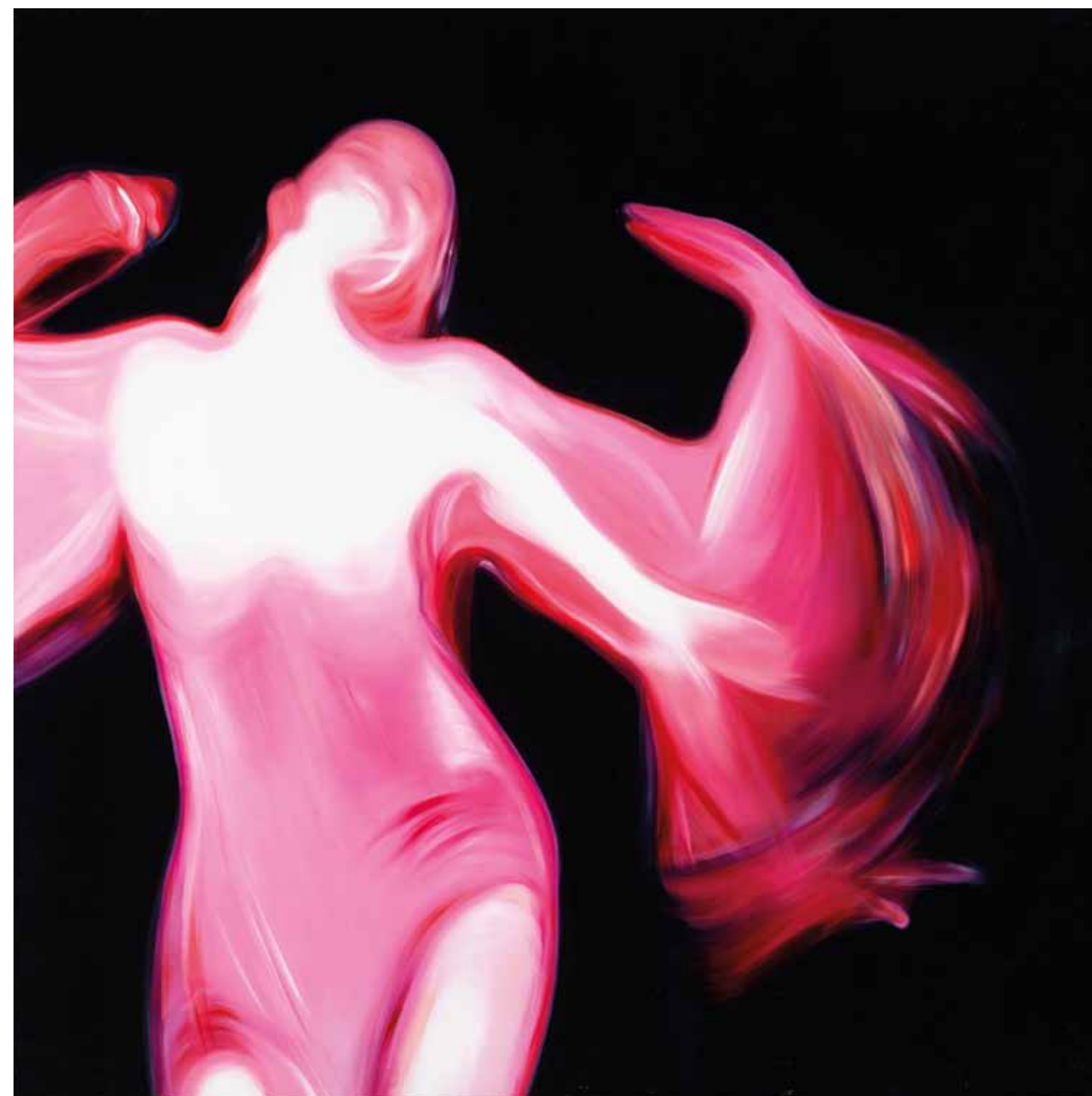
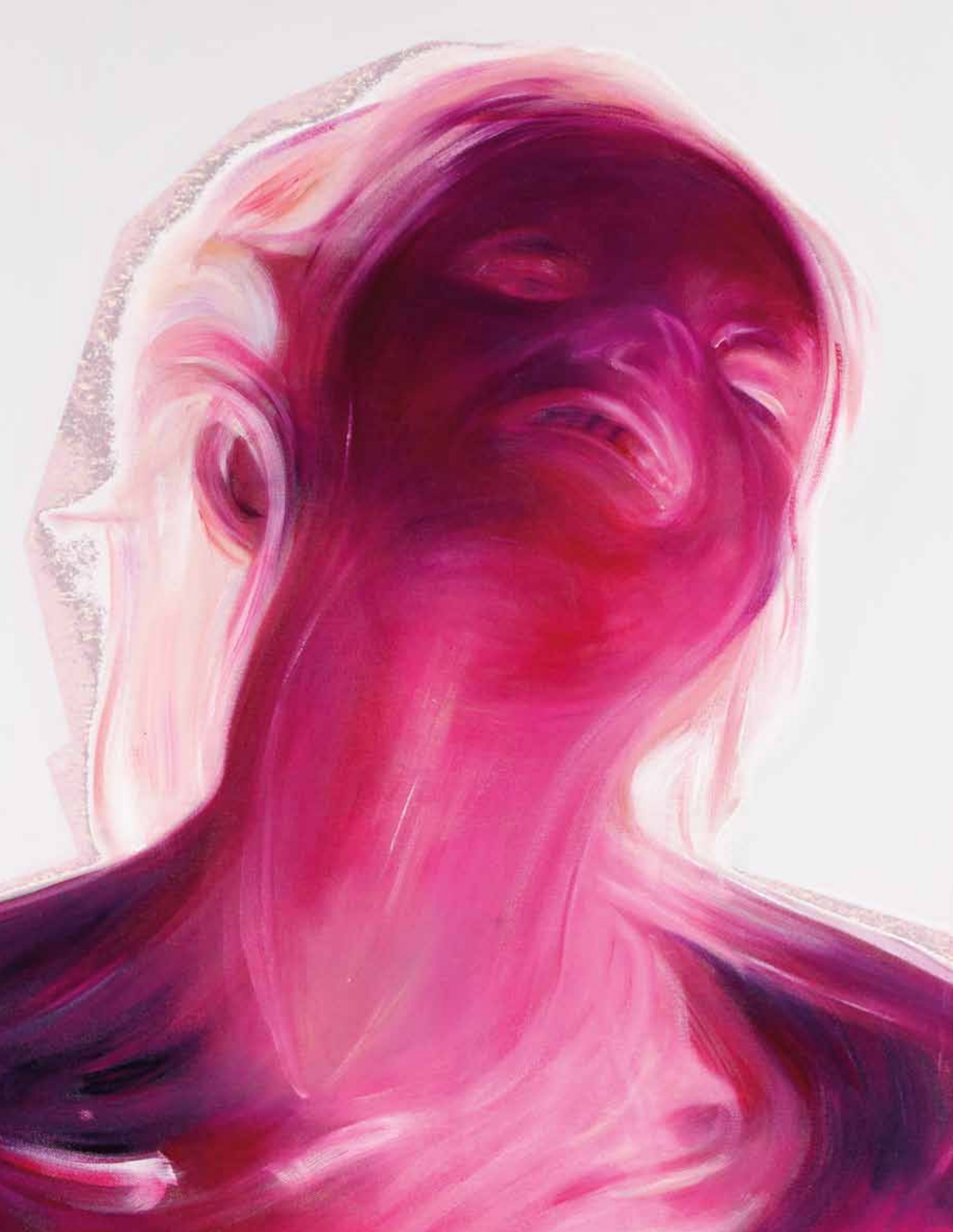

olaj, vászon
oil on canvas
100 × 100 cm
2008

olaj, vászon
oil on canvas
100 × 100 cm
2008

olaj, vászon, vegyes technika (részlet)
oil, mixed media on canvas (detail)
2006

olaj, vászon
oil on canvas
145 x 145 cm
2008

A tékozló fiú hazatér | Return of the Prodigal Son
 olaj, vászon, vegyes technika | oil, mixed media on canvas
 145 x 145 cm
 2006

olaj, vászon, vegyes technika
 oil, mixed media on canvas
 145 x 145 cm
 2008

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
145 x 145 cm
2007

olaj, vászon (részlet)
oil on canvas (detail)
2008

olaj, vászon
oil on canvas
145 x 145 cm
2013

olaj, vászon
oil on canvas
145 x 145 cm
2013

A következő oldalon | On the next page:
olaj, vászon, vegyes technika | oil, mixed media on canvas
200 x 300 cm | 2009

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
145 x 145 cm
2011

Walker in the Dark

Krisztina Tóth

This is Pure Chance Works,
where surprises do find me.
They have a separate room for grass.
They have a separate room for blood.

This is the Room of Grass,
Rustling and anemic.
You can hear at night
how my cold trace is warming.

This is Pure Chance Works,
with an inner room for woes.
Rains and snows are falling,
you are a voice that walks in the dark.

Firedoors, watergates,
where has this way lead?
A neon tube among the clouds
is burning coldly with us.

This is Pure Chance Works,
churning out a memory per minute.
Smoke has a human shadow—
What is there that can't happen yet?

A silo pit for prophecies,
in the eyes: catacombs.
Bodies, felled to dreamy sleep,
pass into my shape.

This is Pure Chance Works.
Marble Saturn is a-shining,
Dials of empty space a-turning,
empty forms drizzling from above.

A drought of air blows in,
stomping heard from somewhere..
Light is shunting back into the fog,
coming from beneath the words..

This is Pure Chance Works,
a ditch full in the empty courtyard.
There, to a whistle-sign, gathers
and operates the attack force of the heart.

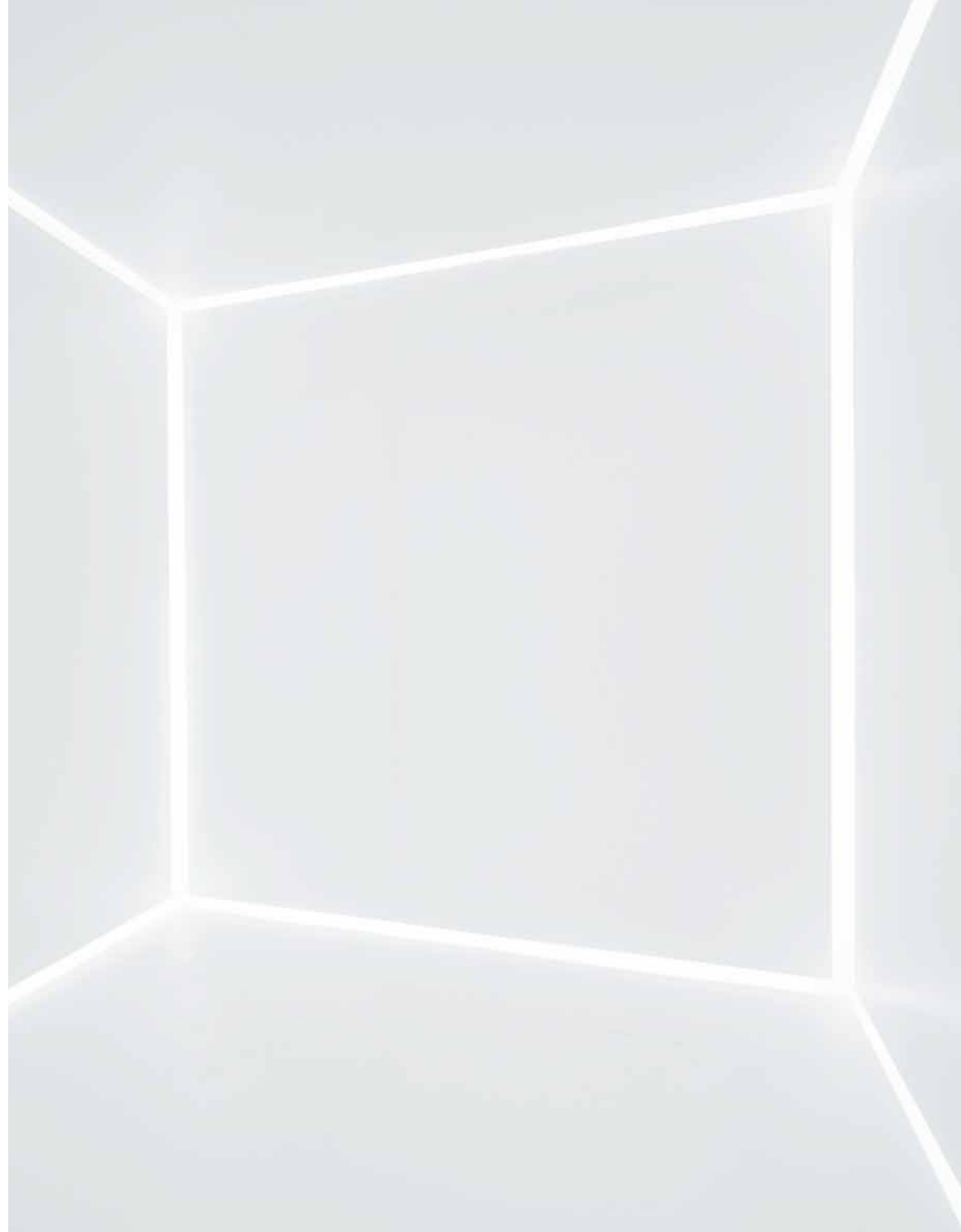
A rumbling stone country,
where the dough of nothing is rising.
The sky is rainy asphalt,
With a fallen-off wheel.

(Translated by: János Székely)

Csendélet
Still Life
állókép a videóból | videostill
2008

installáció | installation
Ernst Múzeum
2013

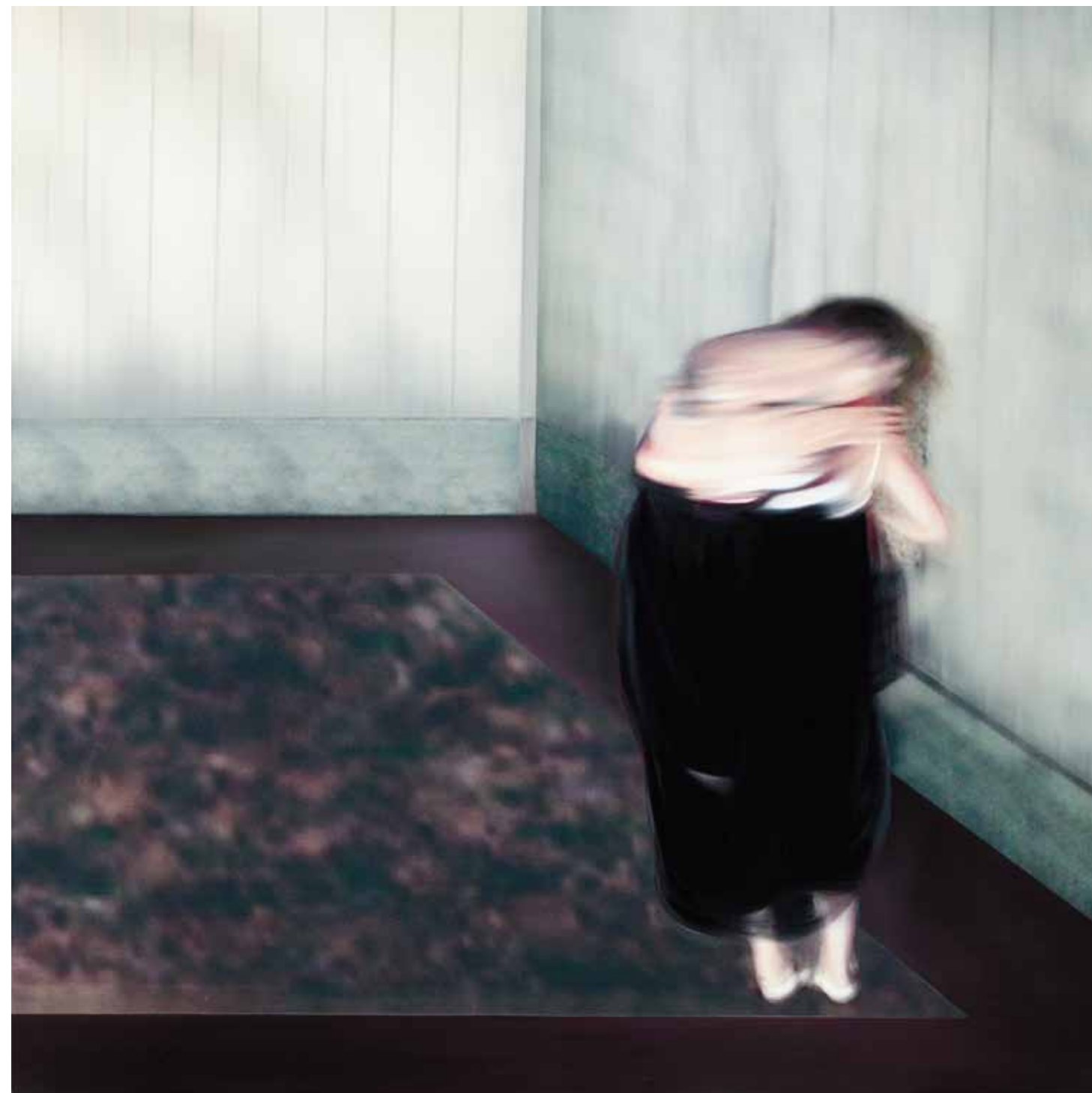
olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
145 x 210 cm
2006

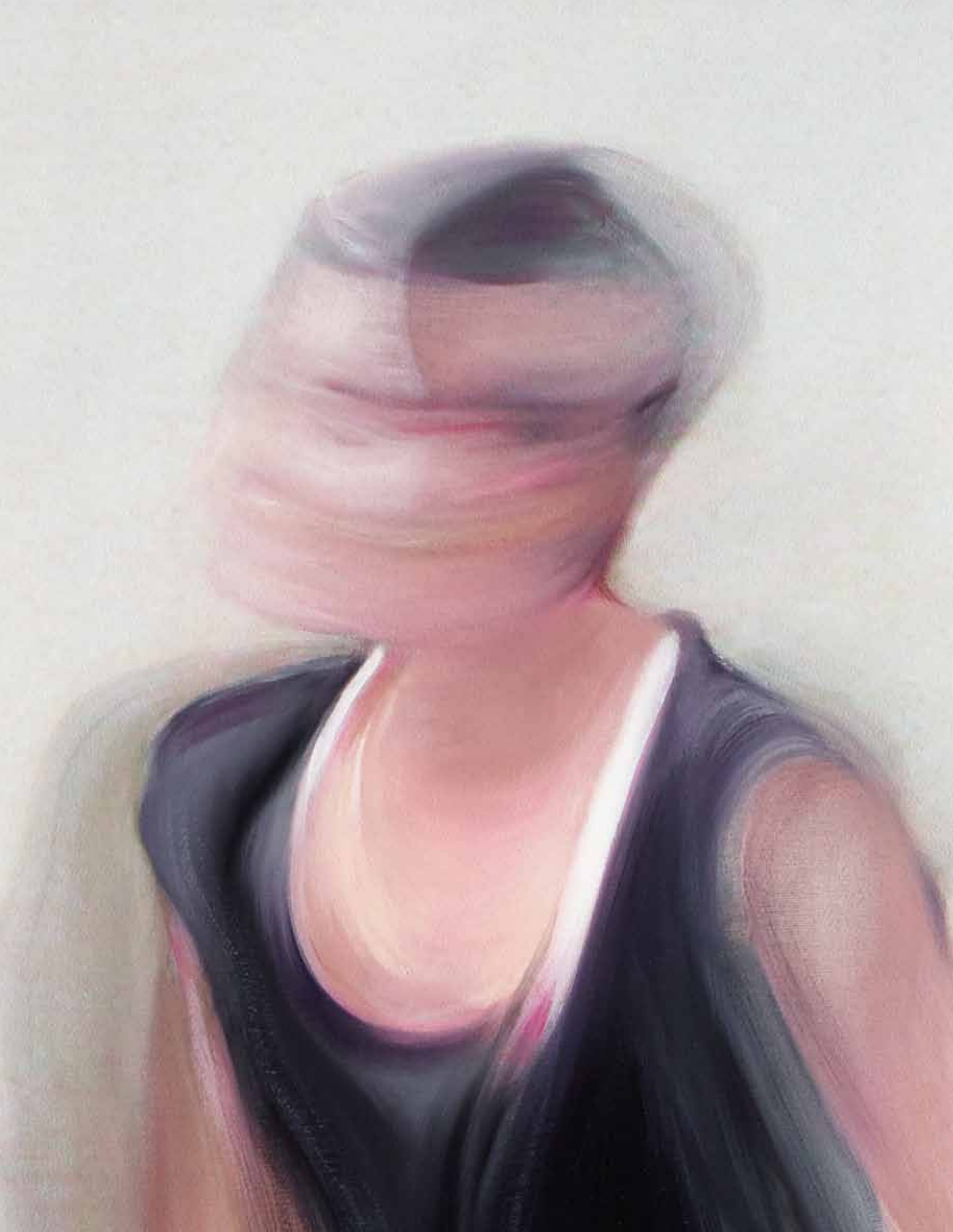
olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
145 x 210 cm
2006

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
145 x 145 cm
2008

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
145 x 145 cm
2008

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
145 × 145 cm
2008

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
145 × 145 cm
2008

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
(részlet | detail)
2008

olaj, vászon
oil on canvas
55 x 55 cm
2012

olaj, vászon, vegyes technika
oil, mixed media on canvas
85 x 85 cm
2006

olaj, vászon
oil on canvas
55 x 55 cm
2012

olaj, vászon
oil on canvas
55 x 55 cm
2012

A következő oldalon | On the next page:
olaj, vászon, vegyes technika | oil, mixed media on canvas
145 x 210 cm | 2006

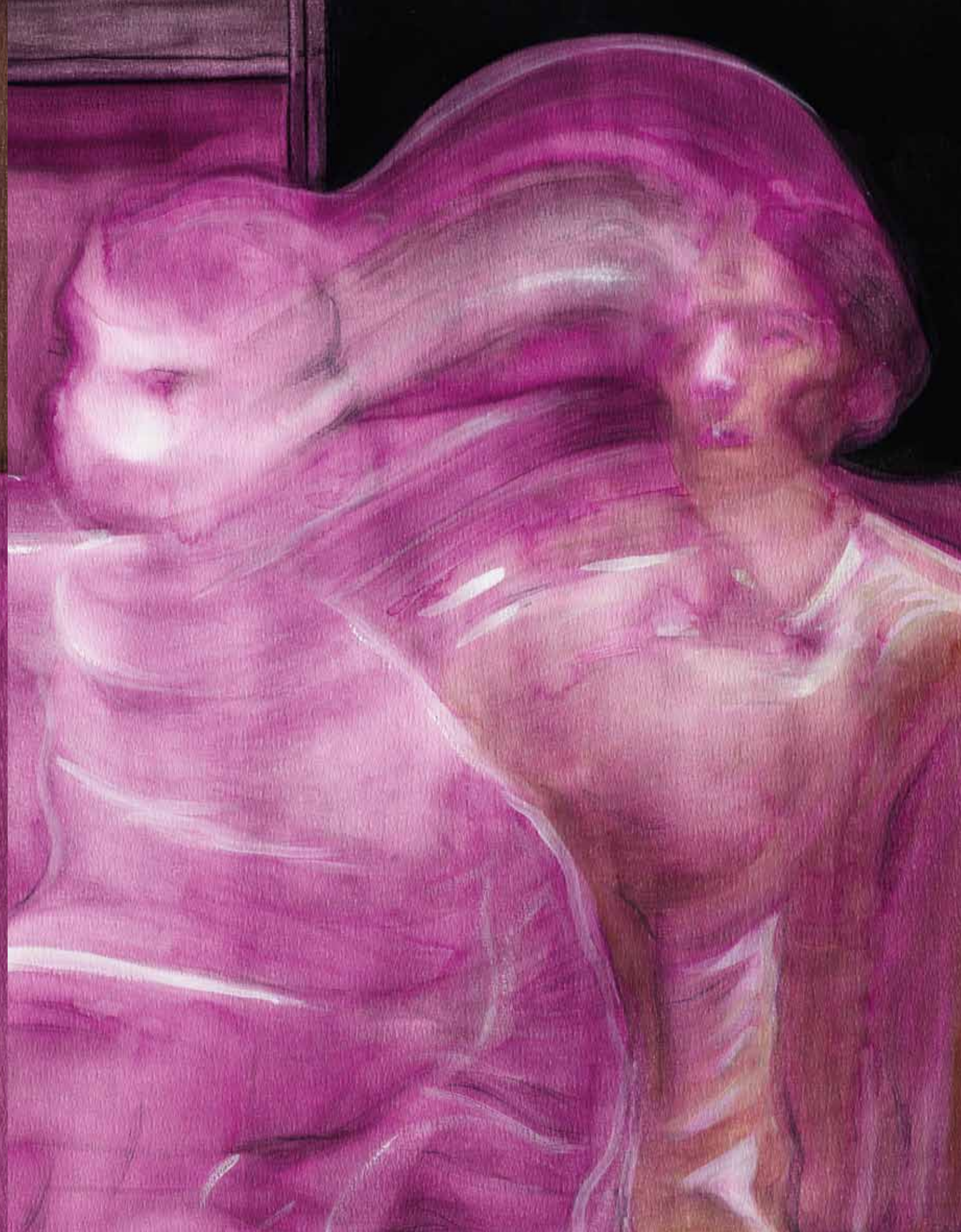

tinta, papír
ink on paper
54 × 54 cm
2009

tinta, papír
ink on paper
54 × 54 cm
2009

tinta, papír
ink on paper
60 x 60 cm
2012

tinta, papír
ink on paper
60 x 60 cm
2012

tinta, papir
ink on paper
60 x 60 cm
2012

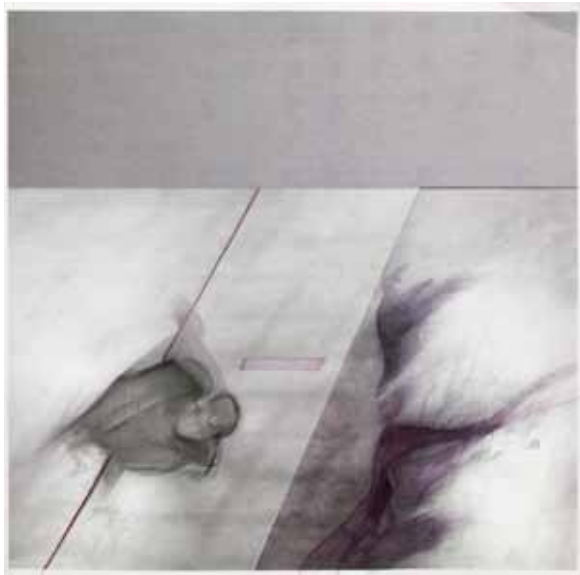

tinta, papír
ink on paper
60 x 60 cm
2012

tinta, papír
ink on paper
60 x 60 cm
2012

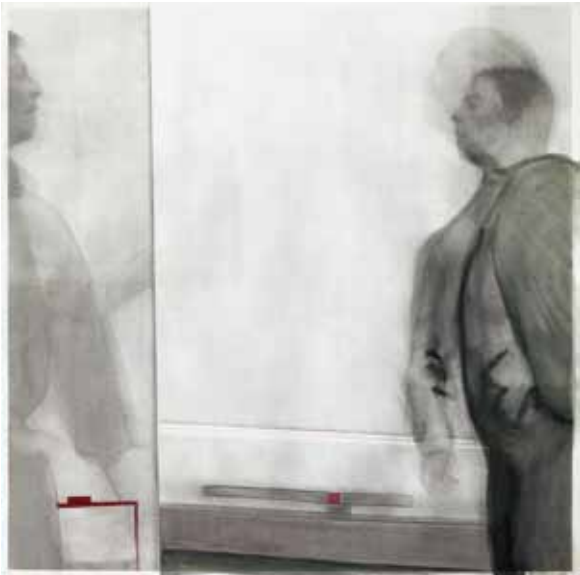
tinta, papír, vegyes technika
ink, mixed media on paper
54 x 54 cm
2006

tinta, papír, vegyes technika
ink, mixed media on paper
54 x 54 cm
2006

tinta, papír, vegyes technika
ink, mixed media on paper
54 x 54 cm
2006

tinta, papír, vegyes technika
ink, mixed media on paper
54 x 54 cm
2006

tinta, pasztell, papír
ink, pastel on paper
60 x 60 cm
2012

tinta, pasztell, papír
ink, pastel on paper
60 x 60 cm
2012

interiőr, installáció
interior, installation
Ernst Múzeum
2013

olaj, vászon
oil on canvas
55 x 55 cm
2012

olaj, vászon
oil on canvas
55 x 55 cm
2012

olaj, vászon
oil on canvas
55 x 55 cm
2012

olaj, vászon
oil on canvas
55 x 55 cm
2012

olaj, vászon
oil on canvas
55 x 55 cm
2012

A következő oldalon | On the next page:
olaj, vászon (részlet) | oil on canvas (detail)
55 x 55 cm
2013

Csurka Eszter

1969. szeptember 27., Budapest

1991–1998	Magyar Iparművészeti Főiskola
1992–1994	Színház és Filmművészeti Főiskola rendező-operatőr osztály
1997	Fotó és alkalmazott grafika szakirányú vizuális kommunikáció tervező diploma
1998	vizuális kommunikáció tervező művész diploma

Díjak:

1998 –99	FISE ösztöndíj
2001	STRABAG festészeti díj Fővárosi Önkormányzat Képzőművészeti Ösztöndíja, Wien (A)
2002–04	Derkovits-ösztöndíj
2004	Egri Akvarell Biennále, fődíj
2005	1956-os Emlékműpályázat, II. díj, Múcsarnok, Budapest
2007	Art Universitas, Békéscsaba
2008	Hungart Ösztöndíj
2009	római ösztöndíj

Egyéni kiállítások:

1994	Vajda Lajos Pinceműhely, Szentendre
1998	Budapest Galéria Kiállítóháza <i>Kifutó</i> , FISE Galéria, Budapest
1999	Salon d’Or Fribourg (CH) Rue de Lausanne 28, Fribourg (CH)
2000	Duna Galéria, Budapest
2001	Galerie H. Kollmann, Wien (A)
2002	Várfok Galéria, Budapest K. Bazovsky Ház Galéria, Budapest Pécsi Galéria, Pécs Gag Galéria, Budapest

2003	Magma Galéria, Budapest K. Petrys Galéria, Budapest
2004	Örökmozgó Mozi, filmvetítés, Budapest
2005	Várfok Galéria, Budapest
2006	XX. Országos Akvarell Biennále, Eger K. Petrys Galéria, Budapest Várfok Galéria, Budapest
2007	Galéria IX, Budapest Reök Palota, Szeged
2008	<i>Homage</i> , K. Petrys Galéria, Budapest B55 Galéria, Budapest Gönczi Galéria, Zalaegerszeg
2009	Illúzió könyvbemutató, K. Petrys Galéria, Budapest Ericsson Galéria, Budapest Meh Mer Galéria, Ahmad Vhakilivel közösen, Teherán, Irán <i>Víz alatt születő szobrok</i> , Mom Park
2010	<i>Késői szüret</i> , Kelet-szlovákiai Galéria, Kassa (SK) <i>Vágy</i> , Installációs kiállítás a Kiscelli Templomtérben, Budapest
2012	<i>Tudtam, hogy jönni fogsz</i> , Tranzit Art Café, Budapest
2013	<i>Otthon, édes otthon</i> , A38, Budapest <i>A tengerpartra</i> , Ernst Múzeum, Budapest

Performance-ok:

1999	<i>Vizek órei</i> , Múcsarnok, Budapest <i>Kert performance</i> , Kiscelli Múzeum, templomtér, Budapest Festival Les Urbaines, Lausanne (CH)
2003	Zab-Art, <i>Kenyér performance</i> , Várfok Galéria, Budapest
2004	<i>Illúzió Performance</i> , A38, Budapest
2005	<i>Penge performance</i> , Ludwig Múzeum, Művészetek Palotája, Budapest
2009	<i>Víz alatti szoborkészítés</i> , tavaszi fesztivál, Sportmax, Budapest

Színházi rendezések:

1996	<i>Halak a hálóban</i> látványszínház, Szkéné, Merlin, MU Színház, Budapest
1997	<i>DUO</i> látványszínház, Szkéné, Merlin, Budapest

Csoportos munkák:

1992	<i>Színjáték</i> , Tatai Mária rendezése, Szkéné Színház, Budapest
1995	<i>Performance</i> , Angie Hiesel kurzusa <i>Kilenc etűd</i> , Jo Andressel, Petőfi Csarnok, Budapest
1998	<i>Kollázs</i> , Vigadó Galéria, Budapest <i>Álom</i> , Vigadó Galéria, Budapest
1999	<i>Noé Trilógia</i> , Artus Színház, Budapest
2000	XVII. Egri Országos Akvarell Biennále, Eger Friss – Fiatalok Nemzetközi Képzőművészeti Vására, Szentendre

2001	STRABAG-díjazottak kiállítása, Ludwig Múzeum, Budapest
2002	Meo Kortárs Művészeti Gyűjtemény, tavaszi aukció <i>Jövőkép</i> , Ernst Múzeum, Budapest Magyar Kulturális Intézet, Moszkva (RU) Johannes von Nepomuk, Nemzetközi Szimpózium, Plasy (CZ) Museum Moderner Kunst Stiftung Wörlen, Passau (D) <i>Photoshop rajongói</i> , Várfok Galéria, Budapest
2003	Derkovits-beszámoló, Ernst Múzeum, Budapest <i>Kutya</i> , Gag Galéria Művésztelepi beszámoló kiállítás, Vármúzeum, Esztergom Nepomuck, Vicenza (I) V. Kis Magyar Performance- és Nehézzenei Fesztivál, Szentendre Festészet napja, K. Petrys Galéria Bor és Művészet Fesztivál, A38 Állóhajó, Budapest
2004	Derkovits-beszámoló, Ernst Múzeum, Budapest Nepomuck, Wien (A), Praha (CZ) <i>Csendélet</i> , Ernst Múzeum, Budapest <i>Reflexió</i> , Várfok Galéria, Budapest <i>Karácsonyi Tolongás</i> , Várfok Galéria, Budapest
2005	Derkovits-beszámoló, Ernst Múzeum, Budapest <i>Méreten aluli</i> , Várfok Galéria, Budapest 1956-os emlékműpályázat, II. díj, Múcsarnok, Budapest Akvarellfestők Társasága, Szekszárd Paksi Képtár, Paks Sony Center, Berlin (D) <i>Kontakt-kontext</i> – Nemzetközi Performance Fesztivál, Poznan (PL) <i>AKTuális</i> – Női test a kortárs képzőművészetben, Szinyei Szalon, Budapest Keresztény Múzeum, Esztergom <i>Arc poetika</i> , Várfok Galéria, Budapest <i>Plug</i> , Múcsarnok, Budapest Kortárs Képzőművészeti Vásár, Kogart, Budapest
2006	<i>Mozart, Bartók: A Tárgyasult Zene</i> , Bartók 32 Galéria, Budapest <i>Re-mbrandt, Kortárs Magyar Művészek Válaszolnak</i> , Szépművészeti Múzeum, Budapest 10 éves a STRABAG-díj, Ludwig Múzeum, Budapest
2007	<i>Segment</i> , Daejeon, Dél-Korea <i>Valóság, Zikkurat</i> , Budapest <i>Együttállás</i> , Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár Akali, Nemzeti Galéria, Budapest Kortárs Magángyűjtemények XI., Godot Galéria, Budapest <i>Álom arcai</i> , Magyar Festők Társasága, Budapest <i>Vágtatlan verzió</i> , Ernst Múzeum, Budapest

2008	<i>Segment</i> , Marosvásárhely, (RO) <i>Anyá</i> , Manna Galéria, Budapest Zyklus 3.0 Ungarn, Zeitgenössische Kunst, Stift Lilienfeld, (A) <i>Átjárás</i> , Inda Galéria, Budapest <i>TérErő</i> , Múcsarnok, Budapest <i>Mosolygó Mona Lisa II.</i> , Volksbank Galéria, Budapest <i>Genezis</i> , Viltin Galéria, Budapest <i>Mecenatúra</i> , Volksbank, Kogart Ház, Budapest <i>A Molnár Ani Galéria bemutatkozó kiállítása</i> , Budapest <i>Digitális hatások a kortárs festészetben</i> , Duna Galéria <i>Nyári szintér II.</i> , B55 Kortárs Galéria <i>Sympath</i> , Nemzetközi Festészeti Szimpózium, Pat (SK) <i>GraphEast</i> , Léna Roselli Galéria, Olof Palme Ház Léna Művészeti Szalon, Régi Művésztelep, Szentendre
2009	<i>Segment</i> , Jaipur, India <i>A tolerancia művészete</i> , Danubiana Meulensteen Art Museum (SK) <i>Víz alatt születő szobrok</i> , Mom Park, Budapest <i>Kis magyar pornográfia</i> , MoDeM, Debrecen
2010	<i>Sympath</i> , Nemzetközi Festészeti Szimpózium, Pat (SK) <i>Art Fanatics</i> , Múcsarnok, Budapest
2011	Nyári tárlat, Reök, Szeged <i>Nyílt tér</i> , Egri Zsinagóga, Eger <i>Éber álom - Hommage á Rozsda Endre</i> , Várfok Galéria, Budapest
2012	<i>Gébart</i> , Nemzetközi Művésztelep, Zalaegerszeg <i>Balatoni nyár</i> , Vaszary Villa, Balatonfüred <i>Mi a magyar?</i> , Múcsarnok, Budapest Nyári Tárlat, Reök, Szeged <i>Zóna</i> , MoDeM, Debrecen
2013	<i>Segment</i> , Mexikó <i>A tér változatai</i> , Fuga, Budapest Nyári Tárlat, Reök, Szeged <i>Feketén-fehéren</i> , Godot Galéria, Budapest

Közyűjteményben:

Dobó István Vármúzeum, Eger
STRABAG-gyűjtemény, Budapest
T-Mobile Gyűjteménye
Esztergomi Vármúzeum, Esztergom
Paksi Képtár, Paks
Magyar Nemzeti Galéria, Budapest
Pécsi Képtár, Pécs
Vvom, Centre for Contemporary Art, Jaipur, India
MoDeM, Debrecen
Kiscelli Múzeum, Budapest

Eszter Csurka

27 September 1969, Budapest

1991–1998	Hungarian Academy of Applied Arts
1992–1994	Department of Film Directing and Photography, Academy of Theatre and Film Arts
1997	Degree in visual communication design (specialization: photo and applied graphics)
1998	MA degree in visual communication design

Awards:

1998 –99	FISE Shcolarship
2001	STRABAG Award in painting Fine arts scholarship of the municipality of Vienna
2002–04	Derkovits-Scholarship
2004	First Prize at the Watercolour Biennale of Eger
2005	Second prize of the 1956 Memorial Project, Kunsthalle, Budapest
2007	Art Universitas, Békéscsaba
2008	Hungart Scholarship
2009	Scholarship in Rome

Solo Exhibitions:

1994	Vajda Lajos Pinceműhely, Szentendre
1998	Exhibition Hall of Budapest Galéria Catwalk (Kifutó) , FISE Galéria, Budapest
1999	Salon d’Or Fribourg (CH) Rue de Lausanne 28, Fribourg (CH)
2000	Duna Galéria, Budapest
2001	Galerie H. Kollmann, Wien (A)
2002	VárfoK Galéria, Budapest K. Bazovsky Ház Galéria, Budapest Gallery of Pécs, Pécs Gag Galéria, Budapest
2003	Magma Galéria, Budapest K. Petrys Galéria, Budapest
2004	Örökmozgó Cinema, Screening, Budapest
2005	VárfoK Galéria, Budapest
2006	20th National Watercolour Biennale, Eger K. Petrys Galéria, Budapest VárfoK Galéria, Budapest
2007	Galéria IX, Budapest Reök Palota, Szeged
2008	Homage , K. Petrys Galéria, Budapest B55 Galéria, Budapest Gönczi Galéria, Zalaegerszeg
2009	Illusion book launch, K.Petrys Galéria, Budapest

	Ericcson Galéria, Budapest
	Meh Mer Galéria, with Ahmad Vhakili, Teheran, Iran
	Sculptures Born under Water (Víz alatt születő szobrok) , MOM Park
2010	Late Harvest (Késői szüret) , Gallery of Eastern Slovakia, Kosice (SK) Desire (Vágy) , installation show at the Kiscelli Museum church space, Budapest
2012	I Knew You Would Come (Tudtam, hogy jönni fogsz) , Tranzit Art Café, Budapest
2013	Home, Sweet Home (Otthon, édes otthon) , A38, Budapest On the Shore (A tengerpartra) , Ernst Museum, Budapest

Performances:

1999	Guards of Waters (Vizek őrei) , Kunsthalle, Budapest Garden Performance (Kert performance) , Kiscelli Museum, church space, Budapest Festival Les Urbaines, Lausanne (CH)
2003	Zab-Art, Bread Performance (Kenyér performance) , VárfoK Galéria, Budapest
2004	Illusion Performance (Illúzió Performance) , A38, Budapest
2005	Blade Performance (Penge performance) , Ludwig Museum, Palace of Arts, Budapest
2009	Sculpting under water , Spring Festival, Sportmax, Budapest

Theatrical Directing:

1996	Fish in the Net (Halak a hálóban) spectacle theatre, Szkéné, Merlin, MU Színház, Budapest
1997	DUO spectacle theatre, Szkéné, Merlin, Budapest

Group Exhibitions and Collaborations:

1992	Stage Play (Szinjáték) , Directed by Tatai Mária, Szkéné Theatre, Budapest
1995	Performance , a course by Angie Hiesel Nine Etudes (Kilenc etűd) , With Jo Andres, Petőfi Csarnok, Budapest
1998	Collage (Kollázs) , Vigadó Galéria, Budapest Dream (Álom) , Vigadó Galéria, Budapest
1999	Noah Trilogy (Noé Trilógia) , Artus Theatre, Budapest
2000	17th National Watercolour Biennale, Eger Friss – International Youth Art Fair, Szentendre
2001	Exhibition of STRABAG-Award winners, Ludwig Museum, Budapest
2002	Meo Meo Collection of Contemporary Art, Spring Auction Vision (Jövőkép) , Ernst Museum, Budapest Institute of Hungarian Culture, Moscow (RU) Johannes von Nepomuk, International Symposium, Plasy (CZ) Museum Moderner Kunst Stiftung Wörlen, Passau (D) Photoshop Fans (Photoshop rajongói) , VárfoK Galéria, Budapest

2003	Derkovits-Report, Ernst Museum, Budapest Dog (Kutya) , Gag Galéria Art colony report show, Castle Museum, Esztergom Nepomuck, Vicenza (I) 5th Little Hungarian Festival of Performance and Unpopular Music, Szentendre Painting Day, K. Petrys Galéria Wine and Art Festival, A38 Ship, Budapest
2004	Derkovits-Report, Ernst Museum, Budapest Nepomuck, Vienna (A), Prague (CZ) Still Life (Csendélet) , Ernst Museum, Budapest Reflection (Reflexió) , VárfoK Galéria, Budapest Christmas Rush (Karácsonyi Tolongás) , VárfoK Galéria, Budapest
2005	Derkovits-Report, Ernst Museum, Budapest Undersized (Méreten aluli) , VárfoK Galéria, Budapest Second prize of the 1956 Memorial Project, Kunsthalle, Budapest Watercolour Painters’ Society, Szekszárd Gallery of Paks, Paks Sony Center, Berlin (D) Kontakt-kontext – International Performance Festival, Poznan (PL) AKTual (AKTuális) – The Female Body in Contemporary Art, Szinyei Szalon, Budapest Christian Museum, Esztergom The Poetics of the Face (Arc poetika) , VárfoK Galéria, Budapest Plug , Kunsthalle, Budapest Contemporary Art Fair, Kogart, Budapest
2006	Mozart, Bartók: : Objectified Music (A Tárgyasult Zene) , Bartók 32 Galéria, Budapest Re-mbrandt, Answers by Contemporary Hungarian Artists , Museum of Fine Arts, Budapest 10th Anniversary of the STRABAG-Award, Ludwig Museum, Budapest
2007	Segment , Daejeon, South-Korea Reality (Valóság), Zikkurat , Budapest Constellation (Együttállás) , Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár Akali, National Gallery, Budapest Contemporary Private Collections 11., Godot Galéria, Budapest Dream Faces (Álom arcai) , Society of Hungarian Painters, Budapest Uncut Version (Vágatlan verzió) , Ernst Museum, Budapest
2008	Segment , Tirgu Mures, (RO) Anyá , Manna Galéria, Budapest Zyklus 3.0 Ungarn, Zeitgenössische Kunst, Stift Lilienfeld, (A) Transit (Átjárás) , Inda Galéria, Budapest Signal Strength (TérErő) , Kunsthalle, Budapest Smiling Mona Lisa 2 (Mosolygó Mona Lisa II.) ,

	Volksbank Galéria, Budapest Genesis (Genezis) , Viltin Galéria, Budapest Patronage (Mecenatúra) , Volksbank, Kogart House, Budapest The Debut Exhibition of Molnár Ani Gallery , Budapest Digital Influences in Contemporary Painting Digitális hatások a kortárs festészetben) , Duna Galéria Summer Scene 2 (Nyári szintér II.) , B55 Contemporary Galéria Sympath , International Painting Symposium, Pat (SK) GraphEast , Léna Roselli Galéria, Olof Palme House Léna Art Salon, The Old Artists’ Colony, Szentendre
2009	Segment , Jaipur, India The Art of Tolerance (A tolerancia művészete) , Danubiana Meulensteen Art Museum (SK) Statues Born under Water (Víz alatt születő szobrok) , MOM Park, Budapest A Little Hungarian Pornography (Kis magyar pornográfia) , MoDeM, Debrecen
2010	Sympath , International Painting Symposium, Pat (SK) Art Fanatics , Kunsthalle, Budapest
2011	Summer Exhibition, Reök, Szeged Open Space (Nyílt tér) , Synagogue of Eger, Eger Éber álom - Hommage á Rozsda Endre , VárfoK Galéria, Budapest
2012	Gébart , International Art Colony, Zalaegerszeg Balaton Summer (Balatoni nyár) , Vaszary Villa, Balatonfüred What is Hungarian? (Mi a magyar?) , Kunsthalle, Budapest Summer Exhibition, Reök, Szeged Zone (Zóna) , MoDeM, Debrecen
2013	Segment , Mexico Variations of Space (A tér változatai) , Fuga, Budapest Summer Exhibition, Reök, Szeged Black and White (Feketén-fehéren) , Godot Galéria, Budapest

Works in Public Collections:

Dobó István Castle Museum, Eger
STRABAG-Collection, Budapest
T-Mobile Collection
Esztergom Castle Museum, Esztergom
Gallery of Paks, Paks
Hungarian National Gallery, Budapest
Gallery of Pécs, Pécs
Vyom Centre for Contemporary Art, Jaipur, India
MoDeM, Debrecen
Kiscelli Museum, Budapest

A KIÁLLÍTÁSHOZ KAPCSOLÓDÓ RENDEZVÉNYEK

IRODALOM

Vakító árnyék

2012. június 20.
Vendég: CSURKA ESZTER, PODMANICZKY SZILÁRD, TÓTH KRISZTINA
Kérdez: BAZSÁNYI SÁNDOR

2012. június 25.
Vendég: BÉKI ISTVÁN, KABAI LÓRÁNT, VÉCSEI RITA ANDREA
Kérdez: BENEDEK ANNA

TÁNCELŐADÁS

Frenák Pál Társulat: *In TimeE-etűdök*

2013. június 21.

Koreográfus: FRENÁK PÁL
Táncosok: MARIE-JULIE DEBEAULIEU, FEICHT ZOLTÁN,
HOLODA PÉTER, JANTNER ÉMESE,
NELSON REGUERA, VASAS ERIKA

Zene: GERGELY ATTILA
Fény: MARTON JÁNOS
Hang: HAJAS ATTILA
Díszlet & maszk: MAJOROS GYULA
Jelmez: SZABÓ GERGELY
Színpad: MOLNÁR PÉTER, ZOLTAI GYÖRGY

FILM

2013. május 29.
Robert Enrico: *Kalandorok*
(Les aventuriers, 120 perc, 1967)
Előadó: BÁRON GYÖRGY filmesztéta

2013. június 5.
Emanuele Crialese: *Grazia szigete*
(Respiro, 92 perc, 2002)
Előadó: CIEKLINSKI SÁNDOR filmesztéta

2013. június 12.
Baltasar Kormakur: *A tenger*
(Hafid, 109 perc, 2002)
Előadó: MÁTYÁS PÉTER filmesztéta

2013. június 19.
Curtis Harrington: *Éjjeli dagály*
(Night Tide, 84 perc, 1961)
Előadó: VARRÓ ATTILA filmesztéta

MÚZEUMOK ÉJSZAKÁJA

2012. június 22.

Családi program
Szamárfül PROJEKT – Brub, avagy egy zokni, aminek párja nincs
Lévay Jenő: *Harmonográf*

Filmvetítés
MOME-válogatás
A Moholy-Nagy Művészeti Egyetem Média Design Tanszékének válogatása hallgatói munkákból.

Különleges tárlatvezetések
Fakultáció
A Szemere Bertalan Gimnázium tanulói mutatják be a kiállítást a látogatóknak.
Kamera a tengerparton
Exkluzív tárlatvezetés DÉR ANDRÁS részvételével.

Jazz-remek
Babos Trió
BABOS GYULA, PLUTO HORVÁTH JÓZSEF és JELINEK EMIL, EMILIO

ACCOMPANYING EVENTS

FILM

29 May, 2013
Robert Enrico: *Les aventuriers*
120 min, 1967
Guest speaker: GYÖRGY BÁRON film critic

5 June, 2013
Emanuele Crialese: *Respiro*
92 min, 2002
Guest speaker: SÁNDOR CIEKLINSKI film critic

12 June, 2013
Baltasar Kormakur: *Hafid*
109 min, 2002
Guest speaker: PÉTER MÁTYÁS film critic

19 June, 2013
Curtis Harrington: *Night Tide*
84 min. 1961
Guest speaker: ATTILA VARRÓ film critic

LITERATURE

Blazing Shadow

20 June, 2013
Guests: ESZTER CSURKA,
SZILÁRD PODMANICZKY,
KRISZTINA TÓTH
Moderator: SÁNDOR BAZSÁNYI

25 June, 2013
Guests: ISTVÁN BÉKI,
LÓRÁNT KABAI,
RITA ANDREA VÉCSEI
Moderator: ANNA BENEDEK

DANCE PERFORMANCE

Compagnie Pál Frenák: *In TimeE-etudes*
21 June, 2013

Choreographer: PÁL FRENÁK
Dancers: MARIE-JULIE DEBEAULIEU, ZOLTÁN FEICHT,
PÉTER HOLODA, EMESE JANTNER,
NELSON REGUERA, ERIKA VASAS
Music: ATTILA GERGELY
Lighting: JÁNOS MARTON
Sound: ATTILA HAJAS
Set design & mask: GYULA MAJOROS
Costume: GERGELY SZABÓ
Stage: PÉTER MOLNÁR, GYÖRGY ZOLTAI

NIGHT OF MUSEUMS

22 June, 2013

Family Programmes
Szamárfül Projekt
– **Brub, or an unpaired sock**
Lévay Jenő: *Harmonograph*

Screening
MOME-selection
A selection from the works of the students of
Moholy-Nagy University of Art and Design's
Department of Media Design

Special Guided Tours
Facultative
A guided tour by the students
of Szemere Bertalan Secondary Grammar School
Camera on the shore
Exclusive guided tour with Dér András

Jazz
Babos Trio
GYULA BABOS,
JÓZSEF PLUTO HORVÁTH
AND EMIL JELINEK, EMILIO

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

SPECIAL THANKS TO

A művek kölcsönadói:

Modern és Kortárs Művészeti Központ (MODEM)
Hajnóczy Árpád
Horváth Judit és Bognár Attila
Karvalits Ferenc és Szelényi Zsuzsa
Kozák Gábor és Stompf Sára

És további magángyűjtők

Lenders of the artworks:

MODEM Centre for Modern and Contemporary Arts
Árpád Hajnóczy
Judit Horváth and Attila Bognár
Ferenc Karvalits and Zsuzsa Szelényi
Gábor Kozák and Sára Stompf

And further private collectors

Támogatók:

Emberi Erőforrások Minisztériuma
Nagykun 2000 Mezőgazdasági Zrt.

Sponsors:

Ministry of Human Resources
Nagykun 2000 Agricultural Ltd.